

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

ஆண்டாள் அருளிச்செய்த

|| நாச்சியார் திருமொழி ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan of śrīraṅgam

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font. Our sincere thanks to Smt. Vasundara Ramarajan for proofreading this document.

பொருள் அடக்கம்

* நாச்சியார் திருமொழித் தனியன்கள்	5
1 தையொரு திங்கள்	7
2 நாமமாயிரம்	11
3 கோழியழைப்பதன்	15
4 தெள்ளியார் பலர்	19
5 மன்னு பெரும்புகழ்	21
6 வாரணமாயிரம்	25
7 கருப்பூரம் நாறுமோ	27
8 விண்ணீல மேலாப்பு	29
9 சிந்துரச் செம்பொடி	31
10 கார்க்கோடல் பூக்காள்	33
11 தாமுகக்கும்	35
12 மற்றிருந்தீர்	37
13 கண்ணென்னும்	41
14 பட்டி மேய்ந்து	45

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ நாச்சியார் திருமொழித் தனியன்கள் ॥

திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் அருளிச்செய்த

அல்லிநாள் தாமரைமேல் ஆரணங்கின் இன் துணைவி*
மல்லிநாடாண்ட மடமயில்* மெல்லியலாள்
ஆயர் குலவேந்தன் ஆகத்தாள்* தென் புதுவை
வேயர் பயந்த விளக்கு

கோலச் சுரிசங்கை மாயன் செவ் வாயின் குணம்வினவும்
சீலத் தனள் தென் திருமல்லி நாடி செழுங்குழல் மேல்
மாலைத் தொடைதென் அரங்கருக்கீயும் மதிப்புடைய
சோலைக் கிளி அவள் தூயநற் பாதம் துணைநமக்கே

॥ ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தையொரு திங்கள் ॥

“கண்ணணை இணக்கு” எனக் காமனைத் தொழுதல்

‡தையொரு திங்களும் தரை விளக்கித்*
தண் மண்டலம் இட்டு மாசி முன்னாள்*
ஐய நுண் மணல் கொண்டு தெருவணிந்து*
அழகினுக்கலங்கரித்தனங்கதேவா!*
உய்யவும் ஆங்கொலோ என்று சொல்லி*
உன்னையும் உம்பியையும் தொழுதேன்*
வெய்யதோர் தழல் உமிழ் சக்கரக் கை*
வேங்கடவற்கென்னை விதிக்கிற்றியே (1)

வெள்ளை நுண் மணல்கொண்டு தெருவணிந்து*
வெள்வரைப் பதன் முன்னம் துறை படிந்து*
முள்ளும் இல்லாச் சுள்ளி எரி மடுத்து*
முயன்றுன்னை நோற்கின்றேன் காமதேவா*
கள்ளவிழ் பூங்கணை தொடுத்துக்கொண்டு*
கடல் வண்ணன் என்பதோர் பேர் எழுதி*
புள்ளினை வாய் பிளந்தான் என்பதோர்*
இலக்கினில் புக என்னை எய்கிற்றியே (2)

மத்த நன் நறுமலர் முருக்க மலர்
கொண்டு* முப்போதும் உன்னடி வணங்கி*
தத்துவம் இலி என்று நெஞ்செரிந்து*
வாசகத்தழித்துன்னை வைதிடாமே*
கொத்தலர் பூங்கணை தொடுத்துக்கொண்டு*
கோவிந்தன் என்பதோர் பேர் எழுதி*
வித்தகன் வேங்கட வாணன் என்னும்*
விளக்கினில் புக என்னை விதிக்கிற்றியே (3)

சுவரில் புராண! நின் பேர் எழுதிச்*
 சுறவ நற்கொடிகளும் துரங்கங்களும்*
 கவரிப் பிணாக்களும் கருப்பு வில்லும்*
 காட்டித் தந்தேன் கண்டாய் காமதேவா*
 அவரைப் பிராயம் தொடங்கி* என்றும்
 ஆதரித்தெழுந்த என் தட முலைகள்*
 துவரைப் பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத்*
 தொழுது வைத்தேன் ஒல்லை விதிக்கிறியே (4)

வானிடை வாழும் அவ்வானவர்க்கு*
 மறையவர் வேள்வியில் வகுத்த அவி*
 கானிடைத் திரிவதோர் நரி புகுந்து*
 கடப்பதும் மோப்பதும் செய்வதொப்ப*
 ஊனிடை ஆழி சங்குத்தமர்க்கென்று*
 உன்னித்தெழுந்த என் தட முலைகள்*
 மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில்*
 வாழுகில்லேன் கண்டாய் மன்மதனே! (5)

உருவுடையார் இளையார்கள் நல்லார்*
 ஓத்து வல்லார்களைக் கொண்டு* வைகல்
 தெருவிடை எதிர்கொண்டு* பங்குனி நாள்
 திருந்தவே நோற்கின்றேன் காமதேவா*
 கருவுடை முகில் வண்ணன் காயாவண்ணன்*
 கருவிளை போல் வண்ணன் கமல வண்ணத்*
 திருவுடை முகத்தினில் திருக் கண்களால்*
 திருந்தவே நோக்கெனக்கருள் கண்டாய் (6)

காயுடை நெல்லொடு கரும்பமைத்துக்*
 கட்டியரிசி அவல் அமைத்து*
 வாயுடை மறையவர் மந்திரத்தால்*
 மன்மதனே! உன்னை வணங்குகின்றேன்*
 தேசமுன் அளந்தவன் திரிவிக்கிரமன்*
 திருக்கைகளால் என்னைத் தீண்டும் வண்ணம்*

சாயுடை வயிறும் என் தட முலையும்*
தரணியில் தலைப்புகழ் தரக்கிற்றியே (7)

மாசுடை உடம்பொடு தலை உலறி*
வாய்ப்புறம் வெளுத்தொரு போதும் உண்டு*
தேசுடைத் திறல் உடைக் காமதேவா!*
நோற்கின்ற நோன்பினைக் குறிக்கொள் கண்டாய்*
பேசுவதொன்றுண்டிங்கெம்பெருமான்*
பெண்மையைத் தலை உடைத்தாக்கும் வண்ணம்*
கேசுவ நம்பியைக் கால் பிடிப்பாள்
என்னும்* இப்பேறெனக்கருள் கண்டாய் (8)

தொழுது முப்போதும் உன்னடி வணங்கி*
தூமலர் தூய்த் தொழுதேத்துகின்றேன்*
பழுதின்றிப் பாற்கடல் வண்ணனுக்கே*
பணிசெய்து வாழப் பெறாவிடில் நான்*
அமுதமுதலமந்தம்மா வழங்க*
ஆற்றவும் அதுவுனக்குறைக்கும் கண்டாய்*
உழுவதோர் எருத்தினை நுகங்கொடு பாய்ந்து*
ஊட்டம் இன்றி துரந்தால் ஒக்குமே (9)

‡கருப்புவில் மலர்க்கணைக் காமவேளைக்*
கழலிணை பணிந்தங்கோர் கரி அலற*
மருப்பினை ஓசித்துப் புள் வாய் பிளந்த*
மணிவண்ணற்கென்னை வகுத்திடென்று*
பொருப்பன்ன மாடம் பொலிந்து தோன்றும்*
புதுவையர் கோன் விட்டுசித்தன் கோதை*
விருப்புடை இன்தமிழ் மாலை வல்லார்*
விண்ணவர் கோன் அடி நண்ணுவரே (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ நாமமாயிரம் ॥

சிறுமியர் மாயனைத் தம் “ சிற்றில் சிதையேல்!” எனல்

‡நாமம் ஆயிரம் ஏத்த நின்ற*
நாராயணா! நரனே!* உன்னை
மாமி தன் மகன் ஆகப் பெற்றால்*
எமக்கு வாதை தவிருமே*
காமன் போதரு காலம் என்று*
பங்குனி நாள் கடை பாரித்தோம்*
தீமை செய்யும் சிரீதரா!* எங்கள்
சிற்றில் வந்து சிதையேலே (1)

இன்று முற்றும் முதுகு நோவ*
இருந்திழைத்த இச்சிற்றிலை*
நன்றும் கண்ணுற நோக்கி* நாம் கொளும்
ஆர்வந்தன்னைத் தணிகிடாய்*
அன்று பாலகன் ஆகி* ஆலிலை
மேல் துயின்ற எம் ஆதியாய்!*
என்றும் உன்றனக்கெங்கள் மேல்* இரக்-
கம் எழாததெம் பாவமே (2)

குண்டு நீர் உறை கோளரீ!* மத
யானை கோள் விடுத்தாய்!* உன்னைக்-
குண்டு மால் உறுவோங்களைக்* கடைக்-
கண்களால் இட்டு வாதியேல்*
வண்டல் நுண் மணல் தெள்ளி* யாம் வளைக்-
கைகளால் சிரமப் பட்டோம்*
தெண் திரைக்கடல் பள்ளியாய்!* எங்கள்
சிற்றில் வந்து சிதையேலே (3)

பெய்யு மா முகில் போல் வண்ணா!* உன்றன்
 பேச்சும் செய்கையும்* எங்களை
 மையல் ஏற்றி மயக்க* உன் முகம்
 மாய மந்திரம் தான் கொலோ*
 நொய்யர் பிள்ளைகள் என்பதற்கு* உன்னை
 நோவ நாங்கள் உரைக்கிலோம்*
 செய்ய தாமரைக் கண்ணினாய்!* எங்கள்
 சிற்றில் வந்து சிதையேலே (4)

வெள்ளை நுண் மணல் கொண்டு* சிற்றில்
 விசித்திரப் பட* வீதி வாய்த்-
 தெள்ளி நாங்கள் இழைத்த கோலம்
 அழித்தி யாகிலும்* உன்றன் மேல்*
 உள்ளம் ஓடி உருகலல்லால்*
 உரோடம் ஒன்றும் இலோம் கண்டாய்*
 கள்ள மாதவா! கேசவா!* உன்
 முகத்தன கண்கள் அல்லவே! (5)

முற்றிலாத பிள்ளைகளோம்* முலை
 போந்திலா தோமை* நாள்தொறும்
 சிற்றில் மேல் இட்டுக் கொண்டு* நீ சிறி-
 துண்டு திண்ணென நாம் அது
 கற்றிலோம்* கடலை அடைத்தரக்-
 கர் குலங்களை* முற்றவும்
 செற்று* இலங்கையைப் பூசல் ஆக்கிய
 சேவகா!* எம்மை வாதியேல் (6)

பேதநன்கறிவார்களோடு* இவை
 பேசினால் பெரிதின் சுவை*
 யாதும் ஒன்றறியாத பிள்ளைக-
 ளோமை* நீ நலிந்தென் பயன்*
 ஓத மா கடல் வண்ணா!* உன் மண-
 வாட்டி மாரொடு சூழறும்*

சேது பந்தம் திருத்தினாய்! * எங்கள்
சிற்றில் வந்து சிதையேலே (7)

வட்ட வாய்ச் சிறு தூதையோடு *
சிறுசுளகும் மணலும் கொண்டு *
இட்டமா விளையாடு வோங்களைச் *
சிற்றில் ஈடழித்தென் பயன் *
தொட்டுதைத்து நலியேல் கண்டாய் *
சுடர்ச் சக்கரம் கையில் ஏந்தினாய் *
கட்டியும் கைத்தால் இன்னாமை *
அறிதியே கடல் வண்ணனே! (8)

முற்றத்தாடு புகுந்து * நின் முகம்
காட்டிப் புன்முறுவல் செய்து *
சிற்றிலோடெங்கள் சிந்தையும் * சிதைக்-
கக் கடவையோ கோவிந்தா *
முற்ற மண்ணிடம் தாவி * விண்ணுற
நீண்டளந்து கொண்டாய் * எம்மைப்-
பற்றி மெய்ப் பிணக்கிட்டக்கால் * இந்தப்-
பக்கம் நின்றவரென் சொல்லார் (9)

‡சீதை வாய் அமுதம் உண்டாய்! * எங்கள்
சிற்றில் நீ சிதையேல் என்று *
வீதிவாய் விளையாடும் * ஆயர்
சிறுமியர் மழலைச் சொல்லை *
வேத வாய்த் தொழிலார்கள் வாழ் * வில்லி-
புத்தூர் மன் விட்டுசித்தன் தன் *
கோதை வாய்த் தமிழ் வல்லவர் * குறை-
வின்றி வைகுந்தம் சேர்வரே (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ கோழியழைப்பதன் ॥

கவர்ந்த கூறைகளை வேண்டிக் கன்னியர் கண்ணனை இரத்தல்

‡கோழி அழைப்பதன் முன்னம்*
குடைந்து நீராடுவான் போந்தோம்*
ஆழியம் செல்வன் எழுந்தான்*
அரவணை மேல் பள்ளி கொண்டாய்*
ஏழைமை ஆற்றவும் பட்டோம்*
இனி என்றும் பொய்கைக்கு வாரோம்*
தோழியும் நானும் தொழுதோம்*
துகிலைப் பணித்தருளாயே (1)

இதுவென் புகுந்ததிங்கந்தோ!*
இப்பொய்கைக்கெவ்வாறு வந்தாய்*
மதுவின் துழாய் முடி மாலே!*
மாயனே! எங்கள் அமுதே!*
விதி இன்மையால் அது மாட்டோம்*
வித்தகப் பிள்ளாய்! விரையேல்*
குதிகொண்டரவில் நடித்தாய்!*
குருந்திடைக் கூறை பணியாய் (2)

எல்லே! ஈதென்ன இளமை*
எம் அனைமார் காணில் ஓட்டார்*
பொல்லாங்கீதென்று கருதாய்*
பூங்குருந்தேறி இருத்தி*
வில்லால் இலங்கை அழித்தாய்!*
வேண்டியதெல்லாம் தருவோம்*
பல்லாரும் காணாமே போவோம்*
பட்டைப் பணித்தருளாயே (3)

பரக்க விழித்தெங்கும் நோக்கிப்*
 பலர் குடைந்தாடும் சுனையில்*
 அரக்க நில்லா கண்ண நீர்கள்*
 அலமருகின்றவா பாராய்*
 இரக்கமேல் ஒன்றும் இலாதாய்!*
 இலங்கை அழித்த பிரானே*
 குரக்கரசாவதறிந்தோம்*
 குருந்திடைக் கூறை பணியாய் (4)

காலைக் கது விடுகின்ற*
 கயலொடு வாளை விரவி*
 வேலைப் பிடித்தென்னை மார்கள்
 ஓட்டில்* என்ன விளையாட்டோ*
 கோலச் சிற்றாடை பலவும்
 கொண்டு* நீ ஏறியிராதே*
 கோலம் கரிய பிரானே!*
 குருந்திடைக் கூறை பணியாய் (5)

தடத்தவிழ் தாமரைப் பொய்கை*
 தாள்கள் எம் காலைக் கதுவ*
 விடத் தேள் எறிந்தாலே போல*
 வேதனை ஆற்றவும் பட்டோம்*
 குடத்தை எடுத்தேற விட்டு*
 கூத்தாட வல்ல எம் கோவே*
 படிற்றை எல்லாம் தவிர்ந்து* எங்கள்
 பட்டைப் பணித்தருளாயே (6)

நீரிலே நின்றயர்க்கின்றோம்*
 நீதி அல்லாதன செய்தாய்*
 ஊரகம் சாலவும் சேய்த்தால்*
 ஊழி எல்லாம் உணர்வானே!*
 ஆர்வம் உனக்கே உடையோம்*
 அம்மனை மார் காணில் ஓட்டார்*

போர விடாய் எங்கள் பட்டை*

பூங்குருந்தேறி இராதே (7)

மாமிமார் மக்களே அல்லோம்*

மற்றும் இங்கெல்லாரும் போந்தார்*
தூமலர்க் கண்கள் வளரத்*

தொல்லை இராத் துயில்வானே!*

சேமமேல் அன்றிது சால*

சிக்கென நாம் இது சொன்னோம்*

கோமள ஆயர் கொழுந்தே!*

குருந்திடைக் கூறை பணியாய் (8)

கஞ்சன் வலை வைத்த அன்று*

காரிருள் எல்லில் பிழைத்து*

நெஞ்சு துக்கம் செய்யப் போந்தாய்*

நின்ற இக்கன்னியரோமை*

அஞ்ச உரப்பாள் அசோதை*

ஆணாட விட்டிட்டுருக்கும்*

வஞ்சகப் பேய்ச்சிபால் உண்ட*

மசிமையிலீ! கூறை தாராய் (9)

‡கன்னியரோடெங்கள் நம்பி*

கரிய பிரான் விளையாட்டைப்*

பொன் இயல் மாடங்கள் சூழ்ந்த*

புதுவையர் கோன் பட்டன் கோதை*

இன்னிசையால் சொன்ன மாலை*

ஈரைந்தும் வல்லவர் தாம் போய்*

மன்னிய மாதவனோடு*

வைகுந்தம் புக்கிருப்பாரே (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தெள்ளியார் பலர் ॥

கூடல் இழைத்தல்

‡தெள்ளியார் பலர்* கை தொழும் தேவனார்*
வள்ளல்* மாலிருஞ்சோலை மணாளனார்*
பள்ளி கொள்ளும் இடத்து* அடி கொட்டிடக்*
கொள்ளு மாகில்* நீ கூடிடு கூடலே! (1)

‡காட்டில் வேங்கடம்* கண்ணபுர நகர்*
வாட்டம் இன்றி* மகிழ்ந்துறை வாமனன்*
ஓட்டரா வந்து* என் கைப் பற்றி* தன்னொடும்
கூட்டு மாகில்* நீ கூடிடு கூடலே! (2)

பூ மகன் புகழ் வானவர்* போற்றுதற்-
காமகன்* அணி வாணுதல்* தேவகி
மாமகன்* மிகு சீர்* வசுதேவர் தம்*
கோமகன் வரில்* கூடிடு கூடலே! (3)

ஆய்ச்சி மார்களும்* ஆயரும் அஞ்சிட*
பூத்த நீள்* கடம்பேறிப் புகப் பாய்ந்து*
வாய்த்த காளியன்மேல்* நடம் ஆடிய*
கூத்தனார் வரில்* கூடிடு கூடலே! (4)

மாட மாளிகை சூழ்* மதுரைப் பதி
நாடி* நம் தெருவின் நடுவே வந்திட்டு*
ஓடை மா* மத யானை உதைத்தவன்*
கூடுமாகில்* நீ கூடிடு கூடலே! (5)

அற்றவன்* மருதம் முறிய நடை
கற்றவன்* கஞ்சனை* வஞ்சனையில்
செற்றவன்* திகழும்* மதுரைப் பதி*
கொற்றவன் வரில்* கூடிடு கூடலே! (6)

அன்றின்னாதன செய்* சிசுபாலனும்*
 நின்ற நீள்* மருதும் எருதும் புள்ளும்*
 வென்றி வேல் விறல்* கஞ்சனும் வீழ்* முன்
 கொன்றவன் வரில்* கூடிடு கூடலே! (7)

ஆவல் அன்புடயார்* தம் மனத்தன்றி
 மேவலன்* விரைசூழ்* துவராபதிக்-
 காவலன்* கன்று மேய்த்து விளையாடும்*
 கோவலன் வரில்* கூடிடு கூடலே! (8)

கொண்ட கோலக்* குறள் உருவாய்ச் சென்று*
 பண்டு மாவலி தன்* பெரு வேள்வியில்*
 அண்டமும் நிலனும்* அடி ஒன்றினால்*
 கொண்டவன் வரில்* கூடிடு கூடலே! (9)

பழகு நான்மறையின் பொருளாய்* மதம்
 ஒழுகு வாரணம்* உய்ய அளித்த* எம்
 அழகனார்* அணி ஆய்ச்சியர் சிந்தையுள்*
 குழகனார் வரில்* கூடிடு கூடலே! (10)

‡ஊடல் கூடல்* உணர்தல் புணர்தலை*
 நீடு நின்ற* நிறை புகழ் ஆய்ச்சியர்*
 கூடலைக்* குழற் கோதை முன் கூறிய*
 பாடல் பத்தும் வல்லார்க்கு* இல்லை பாவமே (11)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மன்னு பெரும்புகழ் ॥

குயிற்பத்து

‡மன்னு பெரும்புகழ் மாதவன்* மா மணி
வண்ணன் மணிமுடி மைந்தன்
தன்னை* உகந்தது காரணமாக* என்
சங்கிழக்கும் வழக்குண்டே*
புன்னை குருக்கத்தி ஞாழல் செருந்திப்*
பொதும்பினில் வாழும் குயிலே!*
பன்னி எப்போதும் இருந்து விரைந்து* என்
பவள வாயன் வரக் கூவாய் (1)

வெள்ளை விளிசங்கிடம் கையில் கொண்ட*
விமலன் எனக்குருக் காட்டான்*
உள்ளம் புகுந்தென்னை நைவித்து* நாளும்
உயிர்பெய்து கூத்தாட்டுக் காணும்*
கள்ளவிழ் செண்பகப்பூ மலர் கோதிக்*
களித்திசை பாடும் குயிலே*
மெள்ள இருந்து மிழற்றி மிழற்றாது* என்
வேங்கடவன் வரக் கூவாய் (2)

மாதலி தேர் முன்பு கோல்கொள்ள* மாயன்
இராவணன் மேல்* சர மாரி
தாய் தலை அற்றற்று வீழத்* தொடுத்த
தலைவன் வர எங்கும் காணேன்*
போதலர் காவில் புதுமணம் நாறப்*
பொறி வண்டின் காமரம் கேட்டு* உன்
காதலியோடுடன் வாழ் குயிலே!* என்
கருமாணிக்கம் வரக் கூவாய் (3)

என்பருகி இன வேல் நெடுங்கண்கள்*
 இமை பொருந்தா பல நாளும்*
 துன்பக் கடல் புக்கு வைகுந்தன் என்பதோர்*
 தோணி பெறாதுழல்கின்றேன்*
 அன்புடையாரைப் பிரிவுறு நோய்* அது
 நீயும் அறிதி குயிலே*
 பொன் புரை மேனிக் கருளக் கொடி உடை*
 புண்ணியனை வரக் கூவாய் (4)

‡மென்னடை அன்னம் பரந்து விளையாடும்*
 வில்லிபுத்தூர் உறைவான் தன்*
 பொன்னடி காண்பதோர் ஆசையினால்* என்
 பொரு கயல் கண்ணினை துஞ்சா*
 இன் அடிசிலோடு பால் அமுதூட்டி*
 எடுத்த என் கோலக் கிளியை*
 உன்னொடு தோழமை கொள்ளுவன் குயிலே!*
 உலகளந்தான் வரக் கூவாய் (5)

எத்திசையும் அமரர் பணிந்தேத்தும்*
 இருடகேசன் வலி செய்ய*
 முத்தன்ன வெண் முறுவல் செய்ய வாயும்
 முலையும்* அழகழிந்தேன் நான்*
 கொத்தலர் காவில் மணித்தடம் கண்படை*
 கொள்ளும் இளங்குயிலே!* என்
 தத்துவனை வரக் கூகிறிறியாகில்*
 தலை அல்லால் கைம்மாறிலேனே! (6)

பொங்கிய பாற்கடல் பள்ளி கொள்வானைப்*
 புணர்வதோர் ஆசையினால்* என்
 கொங்கை கிளர்ந்து குமைத்துக் குதுகலித்து*
 ஆவியை ஆகுலம் செய்யும்
 அங்குயிலே!* உனக்கென்ன மறைந்துறைவு*
 ஆழியும் சங்கும் ஒண் தண்டும்*

தங்கிய கையவனை வரக் கூவில்* நீ

சாலத் தருமம் பெறுதி (7)

சார்ங்கம் வளைய வலிக்கும்* தடக்கைச்

சதுரன் பொருத்தம் உடையன்*

நாங்கள் எம் இல்லிருந்தொட்டிய கச்சங்கம்*

நானும் அவனும் அறிதும்*

தேங்கனி மாம் பொழில் செந்தளிர் கோதும்*

சிறு குயிலே!* திருமாலை

ஆங்கு விரைந்தொல்லைக் கூகிற்றியாகில்*

அவனை நான் செய்வன காணே! (8)

பைங்கிளி வண்ணன் சிரீதரன் என்பதோர்*

பாசத்தகப் பட்டிருந்தேன்*

பொங்கொளி வண்டிரைக்கும் பொழில் வாழ் குயிலே!*

குறிக்கொண்டிது நீ கேள்*

சங்கொடு சக்கரத்தான் வரக் கூவுதல்*

பொன்வளை கொண்டு தருதல்*

இங்குள்ள காவினில் வாழக் கருதில்*

இரண்டத்தொன்றேல் திண்ணம் வேண்டும் (9)

அன்றுலகம் அளந்தானை உகந்து*

அடிமைக்கண் அவன் வலி செய்ய*

தென்றலும் திங்களும் ஊடறுத்து* என்னை

நலியும் முறைமை அறியேன்*

என்றும் இக்காவில் இருந்திருந்து* என்னைத்-

தகர்த்தாதே நீயும் குயிலே!*

இன்று நாராயணனை வரக் கூவாயேல்*

இங்குற்று நின்றும் துரப்பன் (10)

‡விண்ணுற நீண்டடி தாவிய மைந்தனை*

வேற்கண் மடந்தை விரும்பி*

கண்ணுற என் கடல் வண்ணனைக் கூவு*

கருங்குயிலே! என்ற மாற்றம்*

பண்ணுறு நான் மறையோர் புதுவை மன்னன்*
பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன*
நண்ணுறு வாசக மாலை வல்லார்* நமோ
நாராயணாய என்பாரே! (11)

॥ ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ வாரணமாயிரம் ॥

மாயவன் தன்னை மணஞ்செய்யக் கண்ட தூயநற் கனைவைத் தோழிக்
குரைத்தல்

‡வாரணம் ஆயிரம்* சூழ வலம் செய்து*
நாரண நம்பி* நடக்கின்றான் என்றெதிர்*
பூரண பொற்குடம்* வைத்துப் புறம் எங்கும்*
தோரணம் நாட்டக்* கனாக் கண்டேன் தோழீ! நான் (1)

நாளை வதுவை* மணம் என்று நாள் இட்டு*
பாளை கமுகு* பரிசுடைப் பந்தல் கீழ்*
கோளரி மாதவன்* கோவிந்தன் என்பான் ஓர்*
காளை புகுதக்* கனாக் கண்டேன் தோழீ! நான் (2)

இந்திரன் உள்ளிட்ட* தேவர் குழாம் எல்லாம்*
வந்திருந்தென்னை* மகட்பேசி மந்திரித்து*
மந்திரக் கோடி உடுத்தி* மண மாலை*
அந்தரி சூட்டக்* கனாக் கண்டேன் தோழீ! நான் (3)

நால் திசைத் தீர்த்தம்* கொணர்ந்து நனி நல்கி*
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள்* பல்லார் எடுத்தேத்தி*
பூப் புனை கண்ணிப்* புனிதனோடென் தன்னை*
காப்பு நாண் கட்டக்* கனாக் கண்டேன் தோழீ! நான் (4)

கதிரொளி தீபம்* கலசம் உடன் ஏந்தி*
சதிரிள மங்கையர்* தாம் வந்தெதிர் கொள்ள*
மதுரையார் மன்னன்* அடிநிலை தொட்டு* எங்கும்*
அதிரப் புகுதக்* கனாக் கண்டேன் தோழீ! நான் (5)

மத்தளம் கொட்ட* வரி சங்கம் நின்றாத*
முத்துடைத் தாமம்* நிரை தாழ்ந்த பந்தல் கீழ்*

மைத்துனன் நம்பி* மதுசூதன் வந்து* என்னைக்-
கைத்தலம் பற்றக்* கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான் (6)

வாய் நல்லார்* நல்ல மறை ஓதி மந்திரத்தால்*
பாசிலை நாணல் படுத்துப்* பரிதி வைத்து*
காய் சின மாகளிறு* அன்னான் என் கைப்பற்றி*
தீ வலம் செய்யக்* கனாக் கண்டேன் தோழீ! நான் (7)

இம்மைக்கும்* ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்*
நம்மை உடையவன்* நாராயணன் நம்பி*
செம்மை உடைய* திருக்கையால் தாள் பற்றி*
அம்மி மிதிக்கக்* கனாக் கண்டேன் தோழீ! நான் (8)

வரிசிலை வாள் முகத்து* என்னைமார் தாம் வந்திட்டு*
எரிமுகம் பாரித்து* என்னை முன்னே நிறுத்தி*
அரிமுகன் அச்சுதன்* கைம்மேல் என் கை வைத்து*
பொரிமுகந்தட்டக்* கனாக்கண்டேன் தோழீ! நான் (9)

குங்குமம் அப்பிக்* குளிர் சாந்தம் மட்டித்து*
மங்கல வீதி* வலம் செய்து மண நீர்*
அங்கவனோடும் உடன் சென்று* அங்காணை மேல்*
மஞ்சனம் ஆட்டக்* கனாக் கண்டேன் தோழீ! நான் (10)

‡ஆயனாக் காகத்* தான் கண்ட கனாவினை*
வேயர் புகழ்* வில்லிபுத்தூர்க்கோன் கோதை சொல்*
தூய தமிழ் மாலை* ஈரைந்தும் வல்லவர்*
வாயுநன் மக்களை பெற்று* மகிழ்வரே (11)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ கருப்பூரம் நாறுமோ ॥

பாஞ்சசன்னியத்தைப் பத்மநாபனோடும் சுற்றமாக்குதல்

‡கருப் பூரம் நாறுமோ* கமலப் பூ நாறுமோ*
திருப் பவளச் செவ்வாய் தான்* தித்தித்திருக்குமோ*
மருப்பொசித்த மாதவன் தன்* வாய்ச் சுவையும் நாற்றமும்*
விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன்* சொல் ஆழி வெண் சங்கே! (1)

கடலில் பிறந்து* கருதாது* பஞ்சசனன்
உடலில் வளர்ந்துபோய்* ஊழியான் கைத்தலத்து*
இடரில் குடியேறி* தீய அசுரர்*
நடலைப் பட முழங்கும்* தோற்றத்தாய் நல் சங்கே! (2)

தட வரையின் மீதே* சரத் கால சந்திரன்*
இடை உவாவில் வந்து* எழுந்தாலே போல* நீயும்
வட மதுரையார் மன்னன்* வாசுதேவன் கையில்*
குடியேறி வீற்றிருந்தாய்* கோலப் பெரும் சங்கே! (3)

சந்திர மண்டலம் போல்* தாமோதரன் கையில்*
அந்தரம் ஒன்றின்றி* ஏறி அவன் செவியில்*
மந்திரம் கொள்வாயே போலும்* வலம்புரியே*
இந்திரனும் உன்னோடு* செல்வத்துக்கேலானே (4)

உன்னோடுடனே* ஒரு கடலில் வாழ்வாரை*
இன்னார் இனையார் என்று* எண்ணுவார் இல்லை காண்*
மன்னாகி நின்ற* மதுசூதன் வாயமுதம்*
பன்னாளும் உண்கின்றாய்* பாஞ்சசன்னியமே! (5)

போய்த் தீர்த்தம் ஆடாதே* நின்ற புணர் மருதம்*
சாய்த்தீர்த்தான் கைத்தலத்தே* ஏறிக் குடிக்கொண்டு*
சேய்த் தீர்த்தமாய் நின்ற* செங்கண் மால் தன்னுடைய*
வாய்த் தீர்த்தம் பாய்ந்தாட வல்லாய்* வலம்புரியே! (6)

செங்கமல நாள் மலர்மேல்* தேனுகரும் அன்னம் போல்*
 செங்கண் கருமேனி* வாசுதேவனுடய*
 அங்கைத் தலம் ஏறி* அன்ன வசம் செய்யும்*
 சங்கரையா! உன் செல்வம்* சால அழகியதே! (7)

உண்பது சொல்லில்* உலகளந்தான் வாயமுதம்*
 கண்படை கொள்ளில்* கடல் வண்ணன் கைத்தலத்தே*
 பெண் படையார் உன் மேல்* பெரும் பூசல் சாற்றுகின்றார்*
 பண்பல செய்கின்றாய்* பாஞ்சசன்னியமே! (8)

பதினாறாம் ஆயிரவர்* தேவிமார் பார்த்திருப்ப*
 மது வாயில் கொண்டாற்போல்* மாதவன் தன் வாயமுதம்*
 பொதுவாக உண்பதனைப்* புக்கு நீ உண்டக்கால்*
 சிதையாரோ உன்னோடு* செல்வப் பெரும் சங்கே! (9)

‡பாஞ்சசன்னியத்தைப்* பற்பநாபனோடும்*
 வாய்ந்த பெரும் சுற்றம் ஆக்கிய* வண் புதுவை*
 ஏய்ந்த புகழ்ப் பட்டர்பிரான்* கோதை தமிழ் ஈரைந்தும்*
 ஆய்ந்தேத்த வல்லார்* அவரும் அணுக்கரே (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ விண்ணீல மேலாப்பு ॥

மேகவிடு தூது

- ‡விண்ணீல மேலாப்பு* விரித்தாற்போல் மேகங்காள்*
தெண்ணீர் பாய் வேங்கடத்து* என் திருமாலும் போந்தானே*
கண்ணீர்கள் முலைக்குவட்டில்* துளிசோரச் சோர்வேனை*
பெண்ணீர்மை ஈடழிக்கும்* இது தமக்கோர் பெருமையே (1)
- மா முத்தநிதி சொரியும்* மா முகில்காள்* வேங்கடத்துச்
சாமத்தின் நிறங்கொண்ட* தாளாளன் வார்த்தை என்னே*
காமத்தீ உள்புகுந்து* கதுவப்பட்டிடைக் கங்குல்*
ஏமத்தோர் தென்றலுக்கு* இங்கிலக்காய் நான் இருப்பேனே (2)
- ஒளி வண்ணம் வளை சிந்தை* உறக்கத்தோடிவை எல்லாம்*
எளிமையால் இட்டென்னை* ஈடழியப் போயினவால்*
குளிர் அருவி வேங்கடத்து* என் கோவிந்தன் குணம் பாடி*
அளியத்த மேகங்காள்!* ஆவி காத்திருப்பேனே (3)
- மின் ஆகத்தெழுகின்ற* மேகங்காள்* வேங்கடத்துத்-
தன் ஆகத் திருமங்கை* தங்கிய சீர் மார்வற்கு*
என் ஆகத்திளங்கொங்கை* விரும்பித் தாம் நாடோறும்*
பொன் ஆகம் புல்குதற்கு* என் புரிவுடைமை செப்புமினே (4)
- வான் கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த* மா முகில்காள்!* வேங்கடத்துத்-
தேன் கொண்ட மலர் சிதறத்* திரண்டேறிப் பொழிவீர்காள்*
ஊன் கொண்ட வள் உகிரால்* இரணியனை உடல் இடந்தான்*
தான் கொண்ட சரி வளைகள்* தருமாகில் சாற்றுமினே (5)
- சலங்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த* தண் முகில்காள்! மாவலியை
நிலங்கொண்டான் வேங்கடத்தே* நிரந்தேறிப் பொழிவீர்காள்*
உலங்குண்ட விளங்கனி போல்* உள் மெலியப் புகுந்து* என்னை
நலங்கொண்ட நாரணற்கு* என் நடலை நோய் செப்புமினே (6)

‡சங்க மா கடல் கடைந்தான்* தண் முகில்காள்!* வேங்கடத்துச்
 செங்கண் மால் சேவடிக் கீழ்* அடி வீழ்ச்சி விண்ணப்பம்*
 கொங்கை மேல் குங்குமத்தின்* குழம்பழியப் புகுந்து* ஒருநாள்
 தங்குமேல் என் ஆவி* தங்குமென்றுரையீரே (7)

கார் காலத்தெழுகின்ற* கார்முகில்காள்!* வேங்கடத்துப்-
 போர் காலத்தெழுந்தருளிப்* பொருதவனார் பேர் சொல்லி*
 நீர் காலத் தெருக்கிலம்* பழவிலை போல் வீழ்வேனை*
 வார் காலத்தொரு நாள்* தம் வாசகம் தந்தருளாரே (8)

‡மத யானை போல் எழுந்த* மா முகில்காள்!* வேங்கடத்தைப்-
 பதியாக வாழ்வீர்காள்!* பாம்பணையான் வார்த்தை என்னே*
 கதி என்றும் தான் ஆவான்* கருதாது* ஓர் பெண் கொடியை
 வதை செய்தான் என்னும் சொல்* வையகத்தார் மதியாரே (9)

‡நாகத்தின் அணையானை* நன்னுதலாள் நயந்துரை செய்*
 மேகத்தை வேங்கடக்கோன்* விடுதூதில் விண்ணப்பம்*
 போகத்தில் வழுவாத* புதுவையர்கோன் கோதை தமிழ்*
 ஆகத்து வைத்துரைப்பார்* அவர் அடியார் ஆகுவரே (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ சிந்துரச் செம்பொடி ॥

திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமான் திறத்தீடுபட்டிரங்குதல்

‡சிந்துரச் செம்பொடிப் போல்* திருமாலிருஞ்சோலை எங்கும்*
இந்திர கோபங்களே* எழுந்தும் பரந்திட்டனவால்*
மந்தரம் நாட்டி அன்று* மதுரக் கொழுஞ்சாறு கொண்ட*
சுந்தரத் தோளுடையான்* சுழலையினின்றுய்துங்கொலோ! (1)

போர்க்களிறு பொரும்* மாலிருஞ்சோலை அம் பூம்புறவில்*
தார்க்கொடி முல்லைகளும்* தவள நகை காட்டுகின்ற*
கார்க்கொள் படாக்கள் நின்று* கழறிச் சிரிக்கத் தரியேன்*
ஆர்க்கிடுகோ தோழி!* அவன் தார் செய்த பூசலையே (2)

கருவிளை ஒண்மலர்காள்!* காயா மலர்காள்* திருமால்
உருவொளி காட்டுகின்றீர்* எனக்குய் வழக்கொன்றுரையீர்*
திரு விளையாடு திண் தோள்* திருமாலிருஞ்சோலை நம்பி*
வரிவளை இல் புகுந்து* வந்தி பற்றும் வழக்குளதே (3)

பைம்பொழில் வாழ் குயில்காள்! மயில்காள்!* ஒண் கருவிளைகாள்*
வம்பக் களங்கனிகாள்!* வண்ணப் பூவை நறுமலர்காள்*
ஐம் பெரும் பாதகர்காள்!* அணி மாலிருஞ்சோலை நின்ற*
எம்பெருமானுடைய நிறம்* உங்களுக்கென் செய்வதே (4)

துங்க மலர்ப் பொழில் சூழ்* திருமாலிருஞ்சோலை நின்ற*
செங்கண் கருமுகிலின்* திருவுருப் போல்* மலர்மேல்
தொங்கிய வண்டினங்காள்!* தொகு பூஞ்சனைகாள்!* சுனையில்
தங்கு செந்தாமரைகாள்!* எனக்கோர் சரண் சாற்றுமினே (5)

‡நாறு நறும் பொழில்* மாலிருஞ்சோலை நம்பிக்கு* நான்
நூறு தடாவில் வெண்ணெய்* வாய்நேர்ந்து பராவி வைத்தேன்*
நூறு தடா நிறைந்த* அக்கார அடிசில் சொன்னேன்*
ஏறு திருவுடையான்* இன்று வந்திவை கொள்ளுங்கொலோ! (6)

இன்று வந்தித்தனையும்* அமுது செய்திடப் பெறில்* நான்
 ஒன்று நூறாயிரமாக் கொடுத்து* பின்னும் ஆளும் செய்வன்*
 தென்றல் மணம் கமழும்* திருமாலிருஞ்சோலை தன்னுள்
 நின்றபிரான்* அடியேன் மனத்தே* வந்து நேர் படிவே (7)

காலை எழுந்திருந்து* கரிய குருவிக் கணங்கள்*
 மாலின் வரவு சொல்லி* மருள் பாடுதல் மெய்ம்மைகொலோ*
 சோலைமலைப் பெருமான்* துவாராபதி எம்பெருமான்*
 ஆலின் இலைப் பெருமான்* அவன் வார்த்தை உரைக்கின்றதே (8)

கோங்கலரும் பொழில்*
 மாலிருஞ்சோலையில் கொன்றைகள் மேல்*
 தூங்கு பொன் மாலைகளோடு*
 உடனாய் நின்று தூங்குகின்றேன்*
 பூங்கொள் திருமுகத்து*
 மடுத்தாதிய சங்கொலியும்*
 சார்ங்கவில் நாண் ஒலியும்*
 தலைப் பெய்வதெஞ்ஞான்று கொலோ! (9)

‡சந்தொடு காரகிலும் சுமந்து* தடங்கள் பொருது*
 வந்திழியும் சிலம்பாறுடை* மாலிருஞ்சோலை நின்ற
 சுந்தரனை* சுரும்பார் குழல் கோதை* தொகுத்துரைத்த*
 செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார்* திருமாலடி சேர்வர்களே (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ கார்க்கோடல் பூக்காள் ॥

தலைவி பிரிவாற்றாது வருந்துதல்

‡கார்க் கோடல் பூக்காள்! * கார்க்கடல்
வண்ணன் என் மேல் * உம்மைப்-
போர்க் கோலம் செய்து * போர
விடுத்தவன் எங்குற்றான் *
ஆர்க்கோ இனி நாம் *
பூசல் இடுவது * அணிதுழாய்த்-
தார்க்கோடும் நெஞ்சந் தன்னை *
படைக்க வல்லேன் அந்தோ! (1)

மேல் தோன்றிப் பூக்காள்! * மேல் உலகங்களின் மீது போய் *
மேல் தோன்றும் சோதி * வேத முதல்வர் வலங்கையில் *
மேல் தோன்றும் ஆழியின் * வென்சுடர் போலச் சுடாது * எம்மை
மாற்றோலைப் பட்டவர் கூட்டத்து * வைத்து கொள்கின்றிரே (2)

கோவை மணாட்டி! * நீ உன் கொழுங்கனி கொண்டு * எம்மை
ஆவி தொலைவியேல் * வாயழகர் தம்மை அஞ்சுதும் *
பாவியேன் தோன்றி * பாம்பணையார்க்கும் தம் பாம்பு போல் *
நாவும் இரண்டுள வாய்த்து * நாணிலியேனுக்கே (3)

முல்லைப் பிராட்டி! * நீ உன் முறுவல்கள் கொண்டு * எம்மை
அல்லல் விளைவியேல் * ஆழி நங்காய்! உன் அடைக்கலம் *
கொல்லை அரக்கியை மூக்கரிந்திட்ட * குமரனார்
சொல்லும் பொய்யானால் * நானும் பிறந்தமை பொய் அன்றே (4)

பாடும் குயில்காள்! * ஈதென்ன பாடல் * நல் வேங்கட
நாடர் நமக்கொரு வாழ்வு தந்தால் * வந்து பாடுமின் *
ஆடும் கருளக் கொடி உடையார் * வந்தருள் செய்து *
கூடுவராயிடில் * கூவி நும் பாட்டுகள் கேட்டுமே (5)

கண மா மயில்காள்! * கண்ணபிரான் திருக்கோலம் போன்று*
 அணி மா நடம் பயின்றாடுகின்றீர்க்கு* அடி வீழ்கின்றேன்*
 பணம் ஆடரவணைப்* பற்பல காலமும் பள்ளிகொள்*
 மணவாளர் நம்மை வைத்த பரிசு* இது காண்மினே (6)

நடம் ஆடித் தோகை விரிக்கின்ற* மா மயில்காள்* உம்மை
 நடம் ஆட்டம் காணப்* பாவியேன் நான் ஓர் முதல் இலேன்*
 குடம் ஆடு கூத்தன்* கோவிந்தன் கோமிறை செய்து* எம்மை
 உடைமாடு கொண்டான்* உங்களுக்கினியொன்று போதுமே (7)

மழையே! மழையே! மண் புறம்
 பூசி* உள்ளாய் நின்று*
 மெமுகூற்றினாற் போல்* ஊற்றுநல்
 வேங்கடத்துள் நின்ற*
 அழகப் பிரானார் தம்மை* என்
 நெஞ்சத்தகப்படத்-
 தழுவ நின்று* என்னைத் ததர்த்திக் கொண்டு*
 ஊற்றவும் வல்லையே (8)

கடலே! கடலே! உன்னைக் கடைந்து* கலக்குறுத்து*
 உடலுள் புகுந்து* நின்றாறல் அறுத்தவற்கு* என்னையும்
 உடலுள் புகுந்து* நின்றாறல் அறுக்கின்ற மாயற்கு* என்
 நடலைகள் எல்லாம்* நாகணைக்கே சென்றுரைத்தியே (9)

‡நல்ல என் தோழி!* நாகணை மிசை நம்பரர்*
 செல்வர் பெரியர்* சிறு மானிடவர் நாம் செய்வதென்*
 வில்லி புதுவை* விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை*
 வல்ல பரிசு வருவிப்பரேல்* அது காண்டுமே (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தாமுகக்கும் ॥

திருவரங்கத்துறை செல்வனைக் காமுறல்

‡தாம் உகக்கும் தம் கையில்* சங்கமே போலாவோ*
யாம் உகக்கும் எம் கையில்* சங்கமும் ஏந்திழையீர்!*
தீ முகத்து நாகணைமேல்* சேரும் திருவரங்கர்*
ஆ! முகத்தை நோக்காரால்* அம்மனே! அம்மனே! (1)

எழில் உடைய அம்மனைமீர்!* என் அரங்கத்தின்னமுதர்*
குழல் அழகர் வாய் அழகர்* கண் அழகர்* கொப்பூழில்
எழு கமலப் பூவழகர்* எம் மானார்* என்னுடைய
கழல் வளையைத் தாமும்* கழல் வளையே ஆக்கினரே (2)

‡பொங்கோதம் சூழ்ந்த* புவனியும் விண் உலகும்*
அங்காதும் சோராமே* ஆள்கின்ற எம்பெருமான்*
செங்கோல் உடைய* திருவரங்கச் செல்வனார்*
எங்கோல் வளையால்* இடர் தீர்வர் ஆகாதே (3)

மச்சணி மாட* மதிள் அரங்கர் வாமனனார்*
பச்சைப் பசுந் தேவர்* தாம் பண்டு நீர் ஏற்ற*
பிச்சைக் குறையாகி* என்னுடைய பெய்வளை மேல்*
இச்சை உடையரேல்* இத்தெருவே போதாரே (4)

பொல்லாக் குறள் உருவாய்* பொற் கையில் நீர் ஏற்று*
எல்லா உலகும்* அளந்து கொண்ட எம் பெருமான்*
நல்லார்கள் வாழும்* நளிர் அரங்க நாகணையான்*
இல்லாதோம் கைப்பொருளும்* எய்துவான் ஒத்துளனே (5)

கைப் பொருள்கள் முன்னமே* கைக் கொண்டார்* காவிரி நீர்
செய்ப் புரள ஓடும்* திருவரங்கச் செல்வனார்*
எப்பொருட்கும் நின்றார்க்கும்* எய்தாது* நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார்* என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே (6)

உண்ணாதுறங்காது* ஓலிகடலை ஊடறுத்துப்*
 பெண் ஆக்கை யாப்புண்டு* தாம் உற்ற பேதெல்லாம்*
 திண்ணார் மதிள் சூழ்* திருவரங்கச் செல்வனார்*
 எண்ணாதே தம்முடைய* நன்மைகளே எண்ணுவரே (7)

‡பாசி தூர்த்துக் கிடந்த* பார் மகட்குப்* பண்டொருநாள்
 மாசுடம்பில் நீர் வாரா* மானம் இலாப் பன்றியாம்*
 தேசுடைய தேவர்* திருவரங்கச் செல்வனார்*
 பேசியிருப்பனகள்* பேர்க்கவும் பேராவே (8)

கண்ணாலம் கோடித்துக்* கன்னி தன்னைக் கைப் பிடிப்பான்*
 திண் ஆர்ந்திருந்த* சிசுபாலன் தேசுழிந்து*
 அண்ணாந்திருக்கவே* ஆங்கவளைக் கைப் பிடித்த*
 பெண்ணாளன் பேணும் ஊர்* பேரும் அரங்கமே (9)

‡செம்மை உடைய* திருவரங்கர் தாம் பணித்த*
 மெய்ம்மைப் பெரு வார்த்தை* விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்*
 தம்மை உகப்பாரைத்* தாம் உகப்பர் என்னும் சொல்*
 தம்மிடையே பொய்யானால்* சாதிப்பார் ஆர் இனியே! (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மற்றிருந்தீர் ॥

“சீதரனிருந்துழிச் செலுத்துவீர் எனை” எனக் கோதை தமர்க்குக் கூறிய
துணிபு

‡மற்றிருந்தீர்கட்கறியலாகா*
மாதவன் என்பதோர் அன்புதன்னை*
உற்றிருந்தேனுக்குரைப்பதெல்லாம்*
ஊமையரோடு செவிடர் வார்த்தை*
பெற்றிருந்தாளை ஒழியவே போய்*
பேர்த்தொரு தாயில் வளர்ந்த நம்பி*
மற் பொருந்தாமல் களம் அடைந்த*
மதுரைப் புறத்தென்னை உய்த்திடுமின் (1)

நாணி இனியோர் கருமம் இல்லை*
நால் அயலாரும் அறிந்தொழிந்தார்*
பாணியாதென்னை மருந்து செய்து*
பண்டு பண்டாக்க உறுதிராகில்*
மாணி உருவாய் உலகளந்த*
மாயனைக் காணில் தலைமறியும்*
ஆணையால் நீர் என்னைக் காக்க வேண்டில்*
ஆய்ப்பாடிக்கே என்னை உய்த்திடுமின் (2)

தந்தையும் தாயும் உற்றாரும் நிற்க*
தனிவழி போயினாள்! என்னும் சொல்லு*
வந்த பின்னைப் பழி காப்பரிது*
மாயவன் வந்துருக் காட்டுகின்றான்*
கொந்தளம் ஆக்கிப் பரக்கழித்து*
குறும்பு செய்வான் ஓர் மகனைப் பெற்ற*
நந்தகோபாலன் கடைத்தலைக்கே*
நள் இருட்கண் என்னை உய்த்திடுமின் (3)

அங்கைத் தலத்திடை ஆழி கொண்டான்*
 அவன் முகத்தன்றி விழியேன் என்று*
 செங்கச்சுக் கொண்டு கண் ஆடை ஆர்த்துச்*
 சிறு மானிடவரைக் காணில் நாணும்*
 கொங்கைத்தலம் இவை நோக்கிக் காணீர்*
 கோவிந்தனுக்கல்லால் வாயில் போகா*
 இங்குத்தை வாழ்வை ஒழியவே போய்*
 யமுனைக் கரைக்கென்னை உய்த்திடுமின் (4)

ஆர்க்கும் என்னோய் இதறியலாகாது*
 அம்மனைமீர்! துழதிப் படாதே*
 கார்க்கடல் வண்ணன் என்பான் ஒருவன்*
 கைகண்ட யோகம் தடவத் தீரும்*
 நீர்க் கரை நின்ற கடம்பை ஏறி*
 காளியன் உச்சியில் நடடம் பாய்ந்து*
 போர்க்களமாக நிருத்தம் செய்த*
 பொய்கைக் கரைக்கென்னை உய்த்திடுமின் (5)

கார்த் தண் முகிலும் கருவிளையும்*
 காயா மலரும் கமலப் பூவும்*
 ஈர்த்திடுகின்றன என்னை வந்திட்டு*
 இருடிகேசன் பக்கல் போகே என்று*
 வேர்த்துப் பசித்து வயிறசைந்து*
 வேண்டடிசில் உண்ணும் போது* ஈதென்று
 பார்த்திருந்து நெடு நோக்குக் கொள்ளும்*
 பத்த விலோசனத்துய்த்திடுமின் (6)

வண்ணம் திரிவும் மனம் குழைவும்*
 மானம் இலாமையும் வாய் வெளுப்பும்*
 உண்ணல் உறாமையும் உள் மெலிவும்*
 ஓத நீர் வண்ணன் என்பான் ஒருவன்*
 தண்ணந் துழாய் என்னும் மாலை கொண்டு*
 சூட்டத் தணியும் பிலம்பன் தன்னைப்*

பண் அழியப் பலதேவன் வென்ற*
பாண்டிவடத்தென்னை உய்த்திடுமின் (7)

கற்றினம் மேய்க்கிலும் மேய்க்கப் பெற்றான்*
காடு வாழ் சாதியும் ஆகப் பெற்றான்*
பற்றி உரலிடை ஆப்பும் உண்டான்*
பாவிதான்! உங்களுக்கேச்சக் கொலோ*
கற்றன பேசி வசவுணாதே*
காலிகள் உய்ய மழை தடுத்துக்*
கொற்றக் குடையாக ஏந்தி நின்ற*
கோவர்த்தனத்தென்னை உய்த்திடுமின் (8)

கூட்டில் இருந்து கிளி எப்போதும்*
கோவிந்தா! கோவிந்தா! என்றழைக்கும்*
ஊட்டக் கொடாது செறுப்பனாகில்*
உலகளந்தான்! என்றுயரக் கூவும்*
நாட்டில் தலைப்பழி எய்தி* உங்கள்
நன்மை இழந்து தலையிடாதே*
சூட்டுயர் மாடங்கள் சூழ்ந்து தோன்றும்*
துவராபதிக்கென்னை உய்த்திடுமின் (9)

‡மன்னு மதுரை தொடக்கமாக*
வண் துவராபதி தன் அளவும்*
தன்னைத் தமர் உய்த்துப் பெய்ய வேண்டித்*
தாழ்குழலாள் துணிந்த துணியை*
பொன் இயல் மாடம் பொலிந்து தோன்றும்*
புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன் கோதை*
இன்னிசையால் சொன்ன செஞ்சொல் மாலை*
ஏத்த வல்லார்க்கிடம் வைகுந்தமே (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ கண்ணனென்னும் ॥

கண்ணன் உகந்த பொருள்கொண்டு காதல்நோய் தணிமின் எனல்

‡கண்ணன் என்னும் கருந்தெய்வம்*
காட்சி பழகிக் கிடப்பேனை*
புண்ணில் புளிப் பெய்தாற் போலப்*
புறம் நின்றழகு பேசாதே*
பெண்ணின் வருத்தம் அறியாத*
பெருமான் அரையில் பீதக
வண்ண ஆடை கொண்டு* என்னை
வாட்டம் தணிய வீசீரே (1)

பால் ஆலிலையில் துயில் கொண்ட*
பரமன் வலைப்பட்டிருந்தேனை*
வேலால் துன்னம் பெய்தாற்போல்*
வேண்டிற்றெல்லாம் பேசாதே*
கோலால் நிரை மேய்த்தாயனாய்க்*
குடந்தைக் கிடந்த குடம் ஆடி*
நீலார் தண்ணந் துழாய் கொண்டு* என்
நெறி மென் குழல்மேல் சூட்டிரே (2)

கஞ்சைக் காய்ந்த கருவில்லி*
கடைக்கண் என்னும் சிறைக்கோலால்*
நெஞ்சுடுருவ வேவுண்டு*
நிலையும் தளர்ந்து நைவேனை*
அஞ்சேல் என்னான் அவன் ஒருவன்*
அவன் மார்வணிந்த வனமாலை*
வஞ்சியாதே தருமாகில்*
மார்வில் கொணர்ந்து புரட்டிரே (3)

ஆரே உலகத்தாற்றுவார்*
 ஆயர் பாடி கவர்ந்துண்ணும்*
 காரேறுழக்க உழக்குண்டு*
 தளர்ந்தும் முறிந்தும் கிடப்பேனை*
 ஆராவமுதம் அனையான் தன்*
 அமுத வாயில் ஊறிய*
 நீர் தான் கொணர்ந்து புலராமே*
 பருக்கி இளைப்பை நீக்கிரே (4)

அழிலும் தொழிலும் உருக் காட்டான்*
 அஞ்சேல் என்னான் அவன் ஒருவன்*
 தழுவி முழுசிப் புகுந்தென்னை*
 சுற்றிச் சுழன்று போகானால்*
 தழையின் பொழில்வாய் நிரைப் பின்னே*
 நெடுமால் ஊதி வருகின்ற*
 குழலின் தொளைவாய் நீர் கொண்டு*
 குளிர முகத்துத் தடவீரே (5)

நடை ஒன்றில்லா உலகத்து*
 நந்தகோபன் மகன் என்னும்*
 கொடிய கடிய திருமாலால்*
 குளப்புக் கூறு கொளப்பட்டு*
 புடையும் பெயரகில்லேன் நான்*
 போட்கன் மிதித்த அடிப்பாட்டில்*
 பொடித்தான் கொணர்ந்து பூசீர்கள்*
 போகா உயிர் என் உடம்பையே (6)

வெற்றிக் கருளக் கொடியான் தன்*
 மீமீதாடா உலகத்து*
 வெற்ற வெறிதே பெற்ற தாய்*
 வேம்பே ஆக வளர்த்தாளே*
 குற்றம் அற்ற முலை தன்னைக்*
 குமரன் கோலப் பணைத்தோளோடு*

அற்ற குற்றம் அவை தீர*
அணைய அமுக்கிக் கட்டிரே (7)

உள்ளே உருகி நைவேனை*
உள்ளோ இலளோ என்னாத*
கொள்ளை கொள்ளிக் குறும்பனைக்*
கோவர்த்தனைகை கண்டக்கால்*
கொள்ளும் பயன் ஒன்றில்லாத*
கொங்கை தன்னைக் கிழங்கோடும்*
அள்ளிப் பறித்திட்டவன் மார்வில்*
எறிந்தென் அழலை தீர்வேனே (8)

கொம்மை முலைகள் இடர் தீர*
கோவிந்தற்கோர் குற்றேவல்*
இம்மைப் பிறவி செய்யாதே*
இனிப் போய்ச் செய்யும் தவந்தான் என்*
செம்மை உடைய திருமார்வில்*
சேர்த்தானேனும் ஒரு ஞான்று*
மெய்ம்மை சொல்லி முகம் நோக்கி*
விடைதான் தருமேல் மிக நன்றே (9)

‡அல்லல் விளைத்த பெருமானை*
ஆயர் பாடிக்கணி விளக்கை*
வில்லி புதுவை நகர் நம்பி*
விட்டுசித்தன் வியன் கோதை*
வில்லைத் தொலைத்த புருவத்தாள்*
வேட்கை உற்றுமிக விரும்பும்*
சொல்லைத் துதிக்க வல்லார்கள்*
துன்பக் கடலுள் துவளாரே (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ பட்டி மேய்ந்து ॥

விருந்தாவனத்தே பரந்தாமனைக் கண்டமை

‡பட்டி மேய்ந்தோர் காரேறு* பல தேவற்கோர் கீழ்க் கன்றாய்*
இட்டறிட்டு விளையாடி* இங்கே போதக் கண்டிரே*
இட்ட மான பசுக்களை* இனிது மறித்து நீர் ஊட்டி*
விட்டுக் கொண்டு விளையாட* விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (1)

அனுங்க என்னைப் பிரிவு செய்து* ஆயர் பாடி கவர்ந்துண்ணும்*
குணங்கு நாறிக் குட்டேற்றைக்* கோவர்த்தனைக் கண்டிரே*
கணங்களோடு மின் மேகம்* கலந்தாற் போல் வனமாலை*
மினுங்க நின்று விளையாட* விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (2)

மாலாய்ப் பிறந்த நம்பியை* மாலே செய்யும் மணாளனை*
ஏலாப் பொய்கள் உரைப்பானை* இங்கே போதக் கண்டிரே*
மேலால் பரந்த வெயில் காப்பான்* வினதை சிறுவன் சிறகென்னும்*
மேலாப்பின் கீழ் வருவானை* விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (3)

கார்த் தண் கமலக் கண் என்னும்* நெடுங்கயிறு படுத்தி* என்னை
ஈர்த்துக் கொண்டு விளையாடும்* ஈசன் தன்னைக் கண்டிரே*
போர்த்த முத்தின் குப்பாய* புகர் மால் யானைக் கன்றே போல்*
வேர்த்து நின்று விளையாட* விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (4)

‡மாதவன் என் மணியினை* வலையில் பிழைத்த பன்றி போல்*
ஏதும் ஒன்றும் கொளத் தாரா* ஈசன் தன்னைக் கண்டிரே*
பீதக ஆடை உடை தாழ* பெருங்கார்மேகக் கன்றே போல்*
வீதி ஆர வருவானை* விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (5)

தருமம் அறியாக் குறும்பனை* தன் கைச் சார்ங்கம் அதுவே போல்*
புருவ வட்டம் அழகிய* பொருத்தம் இலியைக் கண்டிரே*
உருவு கரிதாய் முகம் செய்தாய்* உதயப் பருப்பதத்தின் மேல்*
விரியும் கதிரே போல் வாளை* விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (6)

பொருத்தம் உடைய நம்பியைப்*
 புறம் போல் உள்ளும் கரியானைக்*
 கருத்தைப் பிழைத்து நின்ற*
 அக்கரு மா முகிலைக் கண்டரே*
 அருத்தித் தாரா கணங்களால்*
 ஆரப் பெருகு வானம் போல்*
 விருத்தம் பெரிதாய் வருவானை*
 விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (7)

வெளிய சங்கொன்றுடையானைப்*
 பீதக ஆடை உடையானை*
 அளி நன்குடைய திருமாலை*
 ஆழியானைக் கண்டரே*
 களிவண்டெங்கும் கலந்தாற் போல்*
 கமழ் பூங்குழல்கள் தடந்தோள் மேல்*
 மிளிர நின்று விளையாட*
 விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (8)

‡நாட்டைப் படை என்றயன் முதலாத்தந்த* நளிர் மாமலர் உந்தி*
 வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும்* விமலன் தன்னைக் கண்டரே*
 காட்டை நாடித் தேனுகனும்* களிறும் புள்ளும் உடன் மடிய*
 வேட்டை ஆடி வருவானை* விருந்தா வனத்தே கண்டோமே (9)

‡பருந்தாள் களிற்றுக்கருள் செய்த*
 பரமன் தன்னைப்* பாரின்மேல்
 விருந்தா வனத்தே கண்டமை*
 விட்டுசித்தன் கோதை சொல்*
 மருந்தாம் என்று தம் மனத்தே*
 வைத்துக் கொண்டு வாழ்வார்கள்*
 பெருந்தாள் உடைய பிரான் அடிக் கீழ்*
 பிரியாதென்றும் இருப்பாரே (10)

|| ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் ||